

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 249

гр. София, 22.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. А. С.

като разглежда докладваното от И. А. С. Частно наказателно дело № 20241110200239 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Иницирано е по жалба на Т. Д. Я., в качеството ѝ на законен представител на А. К. Г., срещу постановление на СРП от 03.12.2023 г., с което, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № 3383 ЗМК-866/22 г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр. пр. № 38028/22 г. по описа на СРП.

В жалбата се развиват множество аргументи за необоснованост на атакуваното прокурорско постановление. Оспорва се истинността на представена от обв. Г. на 14.11.2023 г. разписка за платени суми за издръжка, а посоченият документ се определя като „фалшив“. В тази връзка се оспорва и заключението на последната СОЕ. Изразява се недоволство, че след внасяне на обвинителен акт СРС, НО, 112 с-в неправилно е прекратил съдебното производство и върнал делото на СРП заради допуснати съществени процесуални нарушения. Критикува се правния анализ на наблюдаващия прокурор и основанията му да прекрати наказателното производство.

След като се запозна с аргументите, развити в жалбата, атакуваното прокурорско постановление и материалите по ДП № 3383 ЗМК-866/22 г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр. пр. № 38028/22 г. по описа на СРП, Съдът прие за установено следното:

Жалбата е подадена от законен представител (майка) на малолетно лице (А. К. Г.), което се явява „пострадало“ по смисъла на чл. 74, ал. 1 от НК, от престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, във връзка с неизпълнение на съдебно решение за плащане на издръжка, за което е образувано наказателното производство. Видно от отбелязването върху атакуваното постановление на СРП, същото е връчено на Т. Я. лично на 28.12.2023 г., а жалбата е депозирана в СРП 03.01.2024 г., тоест жалбата е подадена от лице със съответния легитимен интерес и в законоустановения седмодневен срок по чл. 234, ал. 4 от НПК, поради което е ДОПУСТИМА.

По същество контролната инстанция счита следното:

Съобразно последното, предявено на 14.11.2023 г., обвинение по ДП, К. А. Г. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК – за това, че в периода от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г., в гр. София, след като е осъден с Решение № 607 на СРС, 158 състав по гр. дело № 63220/21 г., влязло в законна сила на 31.01.2022 г., да издържа свой

низходящ, а именно сина си – А. К. Г. (роден на *****), като заплаща чрез неговата майка и законен представител – Т. Д. Я. месечна издръжка в размер на 200 лева, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно шест пълни месечни вноски в размер на по 200 лева всяка една от тях, за периода от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г., като общият размер на дължимата сума за издръжка възлиза на 1200 лева.

В обстоятелствената част на атакуваното прокурорско постановление държавното обвинение е изложило хронологично и по коректен начин установената до момента фактическа обстановка и основанията за изплащане на издръжка спрямо малолетния А. К. Г. от страна на неговия баща – обв. К. Г., поради което Съдът не следва да я преповтаря. Допълва се, че в изпълнение на определение на СРС, 112 състав от разпоредително заседание по НОХД № 10674/23 г., обвинението срещу обв. Г. било прецизирано. Цитира се заключение на допълнителна СОЕ, съгласно която обв. Г. бил изплатил изцяло дължимата за инкриминирания период издръжка. Излага се правен извод, че обв. Г. бил осъществил чрез бездействие състава на чл. 183, ал. 1 от НК при форма на вината пряк умисъл. Обобщава се, че предвид липсата на други вредни последици за малолетното дете и липсата на присъда на наказателен съд за това деяние, за обв. Г. следвало да се задейства приложението на нормата на чл. 183, ал. 3 от НК, която по съществото си била поощрителна такава, тъй като предписвала ненаказването на дееца за бездействието му по неплащането на издръжката. Съобразно чл. 9, ал. 1 от НК и доколкото по чл. 183, ал. 3 от НК наказуемостта отпадала, се прави извод, че отпадала и възможността за търсене на наказателна отговорност на дееца за извършеното. Отпадането на наказуемостта определяло и отсъствието на престъпление, поради което СРП нямала друг избор, освен да приложи чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК.

Преди всичко следва да се посочи, че правният извод на наблюдаващия прокурор за липса на престъпление, поради приложението на чл. 183, ал. 3 от НК, е неправилен и незаконосъобразен. Приложението на чл. 183, ал. 3 от НК (*„Деецът не се наказва, ако преди постановяване на присъдата от първата инстанция изпълни задължението си и не са настъпили други вредни последици за пострадалия. Тази разпоредба не се прилага повторно.“*) е единствено от компетенцията на Съда, а не на прокурора. Отделно от това хипотезата на чл. 183, ал. 3 от НК не отменя престъпния характер на деянието, а единствено предвижда като поощр.е неналагането на наказание. Последното изрично се отразява в осъдителния бюлетин за съдимост на дееца, доколкото поощрителната хипотеза на чл. 183, ал. 3 от НК се прилага само веднъж. Това е така, доколкото, за да е налице съставомерност по чл. 183, ал. 1 от НК, е необходимо, от обективна страна, издръжката на лицата от кръга на посочените в нормата, дължима по силата на влязло в сила решение на гражданския съд, да не е платена за период не по-малък от два месеца, а от субективна страна – това задължение да не е изпълнено съзнателно от дължащото го лице. Началото на престъплението по чл. 183, ал. 1 от НК е след изтичане на срока, от който нататък осъденият да изплаща издръжка става неизправен длъжник, най-малко за две месечни вноски. Наличието на това съставомерно обстоятелство не може да бъде заличено с обратна сила в следствие на закъсняло плащане на издръжката, освен ако не са налице обстоятелства, изключващи виновното поведение на дееца или пък случаят е „малозначителен“ по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК, каквито аргументи не са развити в атакуваното прокурорско постановление. В противен случай остава възможността Съдът да приложи хипотезата на чл. 183, ал. 3 от НПК. В тази връзка неправилните правни мотиви на наблюдаващия прокурор следва да се приравнят на липса на мотиви, което е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на постановлението за прекратяване на наказателното производство.

За пълнота следва да се посочи, че СРП се позовава в постановлението си на изготвена допълнителна СОЕ, както и на документ, депозиран от обвиняемия (разписка от 23.04.2022 г. за получена сума от 400 лева), чиято автентичност и авторство се оспорва от

жалбоподателя Т. Я. не само в процесната жалба, но и на ДП. Последното е задължавало разследващия орган да провери това обстоятелство, включително по метода на графическата експертиза, с оглед изнесените данни за евентуално документно престъпление.

С оглед горното жалбата срещу постановлението на СРП от 03.12.2023 г. се явява основателна, доколкото изводът за прекратяване на наказателното производство се базира на неправилна правна интерпретация и в тази си част следва да се приравни на липса на мотиви. Отделно наблюдаващият прокурор следва да възложи проверка на твърдението на Я. за „фалшивата“ разписка, чрез съответните процесуално-следствени действия, които намери за необходимо.

В заключение Съдът следва да обърне внимание на жалбоподателя, че настоящото производство е в рамките на съдебния контрол, упражняван над досъдебното производство, и изключва възможността настоящият съдебен състав да ревизира съдебен акт, постановен от друг съдебен състав в рамките на разпоредително заседание от съдебната фаза. Несъстоятелно е и особеното искане в жалбата към Съда за издаване на преписи от ДП и съхраняване на всички материали от ДП в деловодството на СРС, доколкото същото надхвърля правомощията на Съда в настоящото производство.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 3 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на СРП от 03.12.2023 г., с което, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 2 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № 3383 ЗМК-866/22 г. по описа на 08 РУ-СДВР, пр. пр. № 38028/22 г. по описа на СРП.

Връща делото на СРП за изпълнение на указанията, дадени в обстоятелствената част на определението.

За определението да се съобщи на жалбоподателя и СРП.

Определението подлежи на обжалване и протест от горните лица в седемдневен срок от съобщаването му пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____